

La tregua

Direcció: Miguel Ángel Vivas **Guió:** Fran Carballal, Ignasi Rubio, Miguel Ángel Vivas **Països:** Espanya i Kazakhstan **Durada:** 150 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama històric **Interpretació:** Miguel Herrán, Arón Piper, José Pastor, Javier Pereira...

Música: Víctor Reyes **Fotografia:** Rafa García **Distribuïdora:** Triptictures **Estrena a Espanya:** 10/10/2025

Pendent de qualificació

Versió original en espanyol i rus, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

Durant la Segona Guerra Mundial, la gèlida estepa de Kazakhstan va albergar Spassk99, un gulag soviètic on l'URSS amuntegava els enemics del poble. Entre aquests els dos bàndols d'espanyols: soldats republicans formats per l'URSS, que van ser condemnats en voler sortir de Rússia quan va acabar la guerra a Espanya, i voluntaris de la División Azul, capturats després de lluitar amb els nazis a Leningrad. Enemics naturals que hauran de deixar de banda les seves ideologies i unir-se. (FilmAffinity)

CRÍTICA

La gran reconciliació

Després del final de la Guerra Civil espanyola, el capità d'aviació Reyes s'exilia amb altres membres de l'exèrcit republicà a la Unió Soviètica. En intentar tornar a Espanya, se'l considera un traïdor, per la qual cosa sense cap judici l'envien amb altres espanyols a Karlag, camp de treball forçat, o gulag, a la freda estepa kazakh. Poc després de la seva arribada, tanquen en el mateix lloc el tinent del bàndol nacional Salgado, al costat d'altres components de la División Azul. Malgrat l'odi que separa tots dos bàndols, Reyes i Salgado descobriren que per sobreviure han d'unir forces i organitzar una fugida, aprofitant una actuació musical dels presoners.

Miguel Ángel Vivas, conegut per pel·lícules de terror com *Extinction* i thrillers com *Tu hijo* o *Secuestrados*, demostra a **La tregua** la seva maduresa com a realitzador. Aquest drama bèl·lic, amb un enfocament profundament humà, coproduït amb Kazakhstan i inspirat lliurement en fets històrics reals, presenta el guió més sòlid que ha manejat i coescrit, amb personatges consistents que transmeten emocions autèntiques. La seva narrativa, d'esquema clàssic, recorda a l'espectador, salvant les distàncies, títols com *La gran evasión* o *El puente sobre el río Kwai*, i a estones *Feliz Navidad*, un film més modern però igualment memorable.

Denuncia les brutalitats dels règims totalitaris, especialment l'estalinista, alhora que subratlla que l'ésser humà està per sobre de les ideologies. Elogia la figura del lliurepensador en temps de polarització i mostra que, fins i tot en circumstàncies extremes, l'esperança i la solidaritat poden prevaler. Seqüències memorables, com el dibuix que un espanyol fa del retrat de l'esposa d'un company, o el duel d'himnes entre republicans i franquistes (que troben una cançó que els representa a tots dos), mantenen l'espectador enganxat a la pantalla durant els seus 150 minuts de metratge. La pel·lícula també reflecteix l'enyorança per la pàtria perduda i la força d'allò que uneix els espanyols, fins i tot enmig de profundes divisions que perduren avui dia.

La força del film rau, en gran part, en un repartiment compromès. **Miguel Herrán** ofereix una interpretació impressionant del "feixista" Salgado, militar que es manté fidel als seus valors fins i tot en les pitjors circumstàncies. No es queda enrere **Arón Piper**, el Reyes del qual experimenta un arc d'evolució notable. Entre els secundaris, **Javier Pereira** i **Farabi Akkozov** aconsegueixen donar profunditat als seus personatges, el *pater* i el reclús kazakh, i encara que es tracta d'un relat clarament masculí, es fa notar l'actriu **Aizhan Lighgiz**, com la metgessa kazakh Aisuluu, que aporta humanitat i sensibilitat al relat.

Juan Luis Sánchez - decine21.com